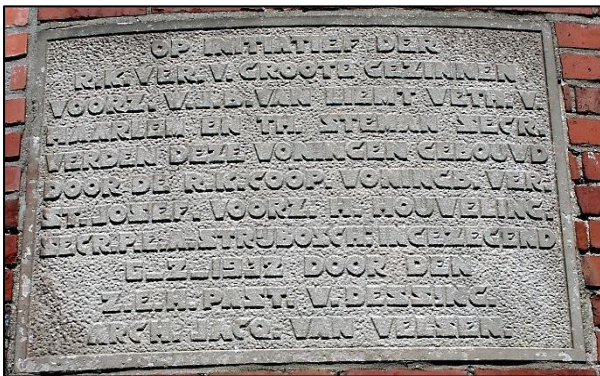

Dit deel van de “Heilige Huisjes” is gesitueerd aan een plantsoentje. Samen met de rode bakstenen en vele herhalingen in deze rij woningen ziet dit er zeer evenwichtig en toch speels uit. Fijn om hier te wonen. Lees ook Jan Gijzenkade 247 – 251.

Het huis op nummer 253 heeft twee gevelstenen. Natuurlijk één met een heilige, maar de andere is een gedenksteen aan de bouw en de inzegening daarvan in 1932. De tekst is wellicht wat moeilijk leesbaar, maar is hieronder aangegeven:

“Op initiatief der RK Ver. v. Grote Gezinnen voorz. W.J.P. v. Liemt Weth. V. Haarlem en Th. Steman secr. werden deze woningen gebouwd door de RK Coop woningb., Ver. St. Josef voorz. H. Houweling secr. P.L.M. Strijbosch Ingezegend 6-2-1932 door den ZEH Past. W. Dessing arch. Jacq. Van Velsen”.

Vanaf dit hoekhuis begint een lange rij van huizen met ieder een heilige. Elke heilige is hierna afgebeeld en wordt nader beschreven.

Jan Gijzenkade 253 – Sint Caecilia – attribuut: harp

Caecilia is opgegroeid in een christelijke familie. Zoals vaak in de begintijd van het christendom nam zij zich voor maagd te blijven.

Haar ouders waren er niet van op de hoogte en arrangeerden naar de gewoonte van die tijd een huwelijk voor haar met een rijke man Valerianus. Ze besloot, toen de bruidsmuziek weerklonk, haar vrome voornemen kenbaar te maken. Ze fluisterde dat Valerianus in zijn oor. Door haar heilige ernst speelde zij het klaar hem te winnen voor haar ideaal. Hij maakte kennis met haar godsdienst en liet zich zelfs dopen.

Ook zijn broer Tiberus wist zij over te halen. Niet lang daarna ondergingen beide broers de marteldood. Al de goederen die nu aan haar toevielen verdeelde zij meteen onder de armen. De corrupte belastingdienst van die dagen had gehoopt op een voordeel voor hen, maar alles was al weggeven. Uit teleurstelling lieten ze haar arresteren. Na een tijdje werd ze ter dood veroordeeld door de nekslag met de bijl.

Aangezien zij als meisje graag liedjes zong werd zij aan het eind van de vijftiende eeuw voorgesteld als patrones van musici en orgelbouwers.

Jan Gijzenkade 255 – Sint Maria Magdalena – attribuut: lang haar en reukwater

Maria is geboren in Magdala, El Mejdal, een welvarend stadje aan het meer van Galilea.

In die tijd trok Jezus predikend rond door stad en dorp om de Blijde Boodschap van het Rijk Gods te verkondigen. De twaalf discipelen vergezelden Hem, en ook enkele vrouwen die van boze geesten en ziekten verlost waren. Maria Magdalena was daar één van. Samen met de andere vrouwen volgde zij Jezus op zijn weg naar Jeruzalem. Zij steunde Jezus met haar vermogen uit dankbaarheid om haar verlossing van de boze geesten.

Ze was tevens aanwezig bij zijn kruisiging, de kruisafneming en de graflegging en was ook de eerste aan wie Jezus verscheen na zijn opstanding.

Tegenwoordig is Maria Magdalena een heilige.

Jan Gijzenkade 257 – Sint Catharina – attribuut: rad en zwaard

Catharina van Alexandrië kwam uit een roemrijk patriciërsgezicht en was de dochter van Costus de gouverneur van Alexandrië.

Ze kende alle werken van Plato uit haar hoofd toen ze nog maar vijftien was. De Heer was zij met hart en ziel toegedaan en ze beloofde hem haar maagdelijkheid. Echter Keizer Maxentius werd verliefd op haar. Op haar weigering om na zijn echtgenote de tweede dame aan het hof te worden, wilde hij haar dwingen haar geloof af te zweren onder bedreiging met gruwelijke foltering. Hij stuurde ook zijn veertig heidense filosofen op haar af om haar te bekeren, maar dit pakte verkeerd uit: in plaats van Catharina werden de geleerden bekeerd. Daarop wilde de keizer haar verpletteren met een rad waarop scherpe ijzeren punten waren gemonteerd. In plaats van Catharina brak echter het rad, getroffen door de bliksem. Vervolgens wilde hij haar laten verbranden, maar het vuur waaide uiteen en verbrande de beulen. Uiteindelijk werd ze onthoofd. Uit haar halswond stroomde melk die de stad van de pest bevrijdde.

de stad van de pest bevrijdde.

Jan Gijzenkade 259 – Sint Elisabeth – attribuut: knielende man

Elisabeth van Thüringen werd geboren in 1207 te Sárospatak in Hongarije. Zij was dochter van Andreas II van en zijn vrouw Gertrudis van Andechs-Meranië.

Reeds op 4-jarige leeftijd werd er een huwelijk voor haar geregeld. Vanaf dat moment werd ze opgenomen in het Duitse gezin van haar toekomstige echtgenoot. In 1221 trad ze in het huwelijk met Lodewijk IV van Thüringen. Ze was gelukkig met hem en ze kregen twee dochters en één zoon. Tijdens de hongersnood van 1226 staat zij heldhaftig de armen terzijde. Hoewel haar man haar de wacht aanzegt, gaat zij door met het bakken en uitdelen van broden. Op een dag komt ze op straat de graaf tegen die ziet dat ze haar schort gevuld heeft. Hij laat haar het schort openen, maar in plaats van de verwachte broden liggen er rozen in.

Aan het huwelijk komt abrupt een einde als Lodewijk, in 1227 op kruistocht met keizer Frederik II, in Otranto sterft aan de pest. Omdat ze Lodewijk

gezworen had nooit meer met een ander te willen trouwen, weigert ze een huwelijksaanzoek van haar zwager. Deze neemt haar kinderen af en zij wordt door de adel beroofd van al haar bezit, met inbegrip van het kasteel de Wartburg, waaruit ze wordt verdreven. In 1229 wordt ze lid van de Derde Orde en gaat ze haar verdere leven zieken verzorgen in het Franciscaanse ziekenhuis dat ze liet bouwen bij de Marburg. Op 24-jarige leeftijd sterft ze op 19 november 1231 op de Marburg.

Bron: Jaarboek 2011 Historische Vereniging Haerlem – Nieuws over gevelstenen – Martin Busker
Documentatie W.J.H. de Ridder en Gert-Jan van der Wouden